

[Gudiksen.]

gøres af Folk paa Stedet, og Demokratiets Styrke skulde jo netop være, at man har den Tillid til den enkelte Samfundsborger, at man vil betro ham en saadan Opgave. Begrebet Folkestyre skal ikke gøres til noget ubestemmeligt, til et udvandet og forslidt Udtryk, som vi prøver at pudse op ved festlige Lejligheder. Nej, det skal være en levende Realitet, at enhver dansk Statsborger er med i Administrationen af vore fælles Anliggender. Derfor ser jeg paa denne Baggrund noget virkelig stort ogsaa i dette lille Lovforslag, fordi jeg tager det som et Varsel om, at Forstaaelsen heraf er ved at trænge igennem.

Jeg vil i denne Forbindelse nævne, at det under Behandlingen af Klagesager vedrørende Arbejdsstridigheder stadig er en Mangel, at Offentligheden ikke har Lejlighed til at følge disse Forholds Behandling. Vi har faaet Offentlighed i Retsplejen, og det ser vi vist alle paa som et demokratisk Fremskridt, men det er lige saa vigtigt, at Offentlighedens Lys faar Lov til at trænge ind i de Forhandlinger, der føres om de nævnte Klagesager. Det vilde fremme Forstaaelsen af disse Forhold, som den jævne Mand har endnu bedre Mulighed for selv at skønne over end over udviklede juridiske Problemer. Jeg opfordrer derfor den højtærede Socialminister til at overveje, om ikke de nævnte Forhandlinger kunde føres for aabent Tæppe lige saa vel som Retsforhandlinger.

Jeg vil herefter gerne sige et Par Ord om de Punkter, hvor jeg mener, det foreliggende Lovforslag ikke er vidtgaende nok. Jeg kunde ønske, at man overlod selve Kontrollen med de arbejdsløse til de kommunale Beskæftigelsesudvalg. Den tidligere Socialminister, Hr. Steincke, var i 1932 ikke helt afvisende over for den Tanke at lade Sogneraadene overtage Kontrollen. Vi ved jo, at det gik ikke igennem dengang. Der blev imidlertid i 1932 i lang Tid forhandlet om Sagen. Det var dengang særlig Sogneraadene, man tænkte paa, men det vilde efter min Mening være endnu mere naturligt at lade Kontrollen overgaa til de kommunale Beskæftigelsesudvalg; det vilde give Arbejderne en meget stærk Stilling over for enhver Kritik af paastaede Misbrug. Tænk, hvilken Baggrund Arbejderne vilde have, dersom de kunde henvise til en uholdt og fuldstændig upartisk Kontrol! Det vilde være det stærkeste Rygstød, de kunde faa ved Henvendelser baade til Regeringen og Befolkningen om den Støtte, de har Brug for. Det vilde give dem den bedst mulige

Baggrund for Krav om rimelig Støtte til vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser, og noget nedværdigende deri for Arbejderne kan der ikke være i en Tid, hvor enhver Landmand, der ikke kan opfylde sin Kornafleveringspligt, maa finde sig i at have en fremmed Kontrolør til Stede under Tærskningen.

Kontrol og Revision er i det hele taget aldrig nedværdigende, men nødvendige overalt, hvor andres Midler forvaltes.

Jeg kunde ogsaa have ønsket, at man gav Udvalgene Bemyndigelse til at afgøre smaa Tvistigheder om Løn, Kost, Logi og Arbejde, hvor de nu efter Forslagets § 2 skal mægle. Det vilde for det første give deres Mægling betydelig større Vægt, og det vilde spare den lange Tid — i heldigste Tilfælde ca. 3 Uger —, som det tager at faa saadane Sager afgjort ved Arbejdsdirektoratets og Hovedorganisationernes Medvirken.

Jeg kunde dernæst ønske, at der i selve Loven var fastsat noget om Vederlaget til Udvalgene. Det vilde give dem mere Anseelse. Der er efter min Mening ingen Mening i, at de ikke i saa Henseende er ligestillede med Grundforbedringsudvalgene, da deres Arbejde paa mange Punkter er af ganske tilsvarende Art. Der kan endog opstaa Tilfælde, hvor det er Beskæftigelsesudvalgene, der har hele Besværet med et Arbejdes Tilrettelægning, medens det er Grundforbedringsudvalget, der faar Vederlaget. Der staar i Loven, at de skal tilrettelægge disse Arbejder, og det har jeg ikke noget imod, men det er Grundforbedringsudvalgene, der faar Vederlaget for det. Jeg vil gerne høre, hvorledes den højtærede Minister vil begrunde denne forskellige Behandling af ensartet Arbejde. Jeg fremførte det under Landvindingsloven i sin Tid over for Landbrugsministeren, men Landbrugsministeren svarede, at det var Arbejds- og Socialministeren, der havde med det at gøre. Nu er vi saa heldige at have et Lovforslag her, som hører under Arbejds- og Socialministeren, og derfor mener jeg, det kunde være rart at faa det Spørgsmaal klareret. Jeg synes nemlig, at dersom Tremandsudvalgene fremmer et Arbejde, som faar offentlig Støtte, og de fremmer det lige saa godt, som Grundforbedringsudvalget gør det, bør de ogsaa have samme Betaling derfor. Men de faar ingenting i Dag. Der er sikret Formanden lidt i Loven, men der staar kun Nul endnu. Ingen ved, hvad den højtærede Minister mener det er rigtigt at Formanden faar. Der er ikke sikret Udvalgets Formand nogen Løn ud over det, som Kommunalbestyrelsen bevilger ham.